

23 Ιανουαρίου 2014

Επικήδειος στον αγωνιστή της ΕΟΚΑ Ιωσήφ Στεφανίδη από το Λευκόνοικο

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Φωτο:noctoc-noctoc.blogspot.com

«Κείνοι που επράξαν το κακό – τους πήρε μαύρο σύγνεφο,
μα κείνος που τ' αντίκρυσε στους δρόμους τ' ουρανού
ανεβαίνει τώρα μοναχός και ολόλαμπρος...»

Δεν ξέρω πώς, αγαπητοί μου συνδημότες και φίλοι, μόλις άκουσα το δυσάρεστο
νέο για την εκδημία του αγαπημένου μας Ιωσήφ, μου ήρθαν στο μυαλό αυτοί οι
στίχοι του Οδυσσέα Ελύτη!

Νομίζω δεν είναι καθόλου τυχαίο. Μέσα στο μυαλό και τη συνείδησή μου ο Ιωσήφ Στεφανίδης που κηδεύουμε σήμερα, είναι τεράστια προσωπικότητα. Γι' αυτό ανεβαίνει μοναχός κι ολόλαμπρος στους δρόμους τ' ουρανού. Ήταν ένας άνθρωπος ενάρετος, ανυπότακτος, πραγματικά ελεύθερος, με αξιοπρέπεια, με τον δικό του κώδικα ηθικής που αντιστρατευόταν την κυρίαρχη τάση για υποταγή, ιδιοτέλεια, υστεροβουλία. Ο Ιωσήφ Στεφανίδης δεν ήταν και δεν έγινε ποτέ πειθήνιο όργανο, πιόνι και φερέφωνο κανενός μεγαλόσχημου, όσες απειλές και προπηλακισμούς κι αν δέχτηκε.

Αγαπημένε μας Ιωσήφ,

Τώρα που ξεκινάς για το μεγάλο ταξίδι, τώρα που θα συναντήσεις όλους τους αγαπημένους μας Λευκονοικιάτες, μα και τους άδολους συναγωνιστές σου εκεί πάνω, θα ήθελα να σου πω πόσο πολύ σε θαύμαζα. Θα ήθελα να σου πω πόσο περήφανη είμαι που η κωμόπολή μας έβγαλε τέτοιον γίγαντα ηθικής, εντιμότητας, ανθρωπιάς, αλτρουισμού και ελεύθερου πνεύματος. Κι αυτό δεν είναι τυχαίο. Μεγαλωμένος στα χώματα της Μεσαορίας, ανάμεσα σε γεωργούς που ήταν οι πιο ελεύθεροι άνθρωποι, γιατί πάνωθέ τους είχαν μόνο τον Θεό, γαλουχήθηκες από μικρός στα νάματα της ελευθεροφροσύνης, της περηφάνιας, της ευπρέπειας, της αξιοπρέπειας. Διδάχτηκες την αρετή του μέτρου και της μη υπέρβασης των ορίων που προξενεί την Ύβρη. Δεν ήταν ποτέ δυνατό να φουσκώσουν τα μυαλά σου από μεγαλεία, και ούτε καταδέχτηκες «να γλείψεις από το μέλι» της εξουσίας, γιατί ήσουν χορτάτος, έντιμος, καθαρός, με υψηλό αίσθημα ευθύνης, με αδιάφθορο ήθος.

Μικρή στο Λευκόνοικό μας σε έβλεπα συχνά στο σπίτι της θείας σου και γειτόνισσάς μας, της Παναγιώτας Στεφανίδου. Πιο πολύ, όμως, σε γνώρισα από τις διηγήσεις του παπά μου του Άντωνα, που σε θεωρούσε ως έναν από τους πιο ατόφιους Έλληνες πατριώτες της Κύπρου. Από τον παπά μου έμαθα ότι ήσουν ένας πολύ καλλιεργημένος άνθρωπος, ουμανιστής, υσιπέτης, αγνός ιδεολόγος, χαλκέντερος αγωνιστής.

Ο ανιδιοτελής πατριωτισμός σου ερχόταν σε κραυγαλέα αντίθεση με την περιρρέουσα ατμόσφαιρα της αρπακτής και της ρεμούλας, του βολέματος και της καλοπέρασης.

Έζησες σε λάθος εποχή, σε λάθος χώρα Ιωσήφ Στεφανίδη. Δεν σου έμαθαν ότι οι καρεκλοκένταυροι του κόσμου τούτου δεν ανέχονται την αντίθετη άποψη; Δεν σου έμαθαν ότι η δημοκρατία που εσύ πρέσβευες, δεν συνάδει με τον ετσιθελισμό, την εγωπάθεια, την αρχομανία;

Γι' αυτό και πολλοί συναγωνιστές σου σε πίκραναν, απ' εκείνους που εξαργύρωσαν

τον Αγώνα, ενώ άφησαν τα ορφανά των ηρώων της ΕΟΚΑ να φυτοζωούν. Ασφαλώς κι εσύ μπορεί να πίκρανες κάποιους, λόγω των αυστηρών αρχών που πρέσβευες. Όμως, είμαι σίγουρη ότι ποτέ δεν το έκανες κακόπιστα.

Τούτη την ώρα, μπροστά στο σεπτό σου σκηνώμα, αγαπημένε μας Ιωσήφ Στεφανίδη, θέλω να πω αλήθειες, γιατί ήρθε η ώρα να λεχθούν. Ήσουν απροσκύνητος, γι' αυτό πολεμήθηκες. Ήσουν αυθεντικός κι απεχθανόσουν την υποκρισία, γι' αυτό περιθωριοποιήθηκες. Ήσουν ειλικρινής, εγκάρδιος, απλός, οξυδερκής, γι' αυτό δεν σε ανέχτηκαν. Είχες ζυμωθεί με τον ετεροκεντρισμό της αγάπης, γι' αυτό δεν σε κατάλαβαν.

«Να πας στο καλό, αγαπημένε μας! Αφήνεις μνήμη αγαθή! Τα ανίψια σου και τα παιδιά τους, όπως και όλοι οι συγγενείς σου, είναι πολύ περήφανοι για σένα. Κι όλοι εμείς που σε γνωρίσαμε, θα θυμόμαστε την προσήνεια και την καλοσύνη σου, την ωριμότητα και την ευπροσηγορία σου, την ακεραιότητα και την αγάπη που έδειχνες σε όλους μας, το χιούμορ και την εγκαρδιότητά σου.

Ήσουν ο «καλός καγαθός» άνθρωπος. Άνθρωπος του Θεού. Κι εμείς οι Λευκονοικιάτες είμαστε πολύ περήφανοι για σένα!

Ο Θεός ας αναπαύσει την ψυχή σου. Πας να βρεις τα αδέρφια και τους γονείς σου, και κυρίως την Παναγιώτα σου που τόσο αγαπούσες. Γι' αυτό και δεν άντεξες μακριά της.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα σε σκεπάσει.

Καλοτάξιδη να' ναι η π

ους

τιμαριώτες του ουρανού.

Της Ζήνας Λυσάνδρου Παναγίδη Φιλολόγου, MSc

Πηγή: lysandrou.blogspot.gr